

det er gaaet til. Det er gaaet saaledes til, siger han, at han er Naadler, sidder hjemme og arbejder for Hr. Heegaard og Andre, og han har saaledes slet ikke været draget ind i Konflikten, idet han slet ikke har arbejdet under Bristuranten eller i det Hele har havt Noget med Sagen at bestille eller paa nogen Maade tænkt paa at kunne blive dragen ind i den. Da nu Sagen var bleven fremdraget i Thinget, kom Hr. Heegaards Tilfjærer op til ham og sagde: I Folkethinget er der en Folkethingsmand, der har sagt, at Alle, der arbejder i Heegaards Forretning, ere foragtelige Personer, det er vel en Selvfølge, at De som en ærefjær Mand ikke vil lade dette sidde paa Dem, vi maa have den Mand udleveret. I Henhold til denne Udtalelse faar han Manden overtalt til at give sit Navn til, at han vilde være med til at forlange Folkethingsmanden for Aarhus Amts 2den Valgfreds (Ringel) udleveret, men efter at han nu er bleven opmærksom paa, hvad der er passeret, og efter at Sagen er kommen frem i Bladene og er bleven drøftet og debatteret, er han bleven klog paa, at han i Grunden er med til at melde sig som Struebrækker, uagtet han slet ikke har været med i Sagen. Han er, ved en urigtig eller, som han udtrykker sig, en falsk Fremstilling blevet forlokket til at underskrive uden at kjende Sagen, og han har nu bedt mig om her i Thinget at drage Sagen frem og bede det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgfreds modtage hans Undskyldning for den Uleilighed, han har forvoldt ham i denne Retning. Vedkommende hedder Røzberg, og han har en Kollega, der ligeledes er Naadler, som hedder Sørensen, der er stillet paa lignende Maade. Jeg har Skrivelsen i Haanden, hvori jeg bedes at gøre, hvad jeg kan, for at de ikke idetmindste skulle blive beskylde for at have været med til at være Struebrækkere. De have helt holdt sig udenfor denne Sag, og det kunde aldrig falde dem ind at volde det ærede Medlem Uleilighed. Vedkommende udtaler fremdeles Overbevisningen om, at det er Tilfældet med Flere, som have underskrevet, at de ikke ere Skomagervende, en Del af Underskriverne ere Hr. Heegaards Tilfjærere og Expedienter og tillige siger han, at han turde vel ikke bestemt paastaa det, da det ikke er let at komme til Bunds i det Hele, men han er temmelig overbevist om, at der er

Somfruer imellem Underskriverne. Det Hele forholder sig vel sagnet saaledes, at Hr. Heegaard har villet have Noget at sætte op for Offentligheden: Nu har jeg 37 Mand i Arbejde, Forretningen gaar, der er ingen Strite hos mig. Tilfjærerne ere saa løbne omkring for at faae disse Folk til at underskrive paa den omtalte Klage. Der er ogsaa en tredie Mand, sagde han, en Kollega, der ogsaa var fuldstændig enig med de to, men han havde ikke turdet offentliggjøre sit Navn af Frygt for at miste sit Arbejde. Saaledes gaar det vel med Flere endnu. Jeg er altsaa bleven opfordret til at give disse Oplysninger her og har anset det for min Pligt at gjøre det. Dersom det ærede Medlem altsaa bliver udleveret, er det ikke fordi han har fornærmet de to nævnte Mænd, der ere blevene dragne ind i Sagen uden at have Noget med den at gjøre. Saaledes vil det ogsaa vise sig at være Tilfældet med mange andre Sager, naar de dreie sig om Arbejdsforhold. Med Hensyn til den Sag, der angaar mig, skal jeg give den faktiske Oplysning, at Sagen føres for Retten, men ikke mod Skomagernes Formand. Trede Medlemmer ville erindre, at jeg, saavidt jeg husker, gjorde opmærksom paa, at der var anlagt to Sager, en mod Redaktøren af „Skomagertidenden“, som udgives af Skomagermesterlauget, og en mod Skomagernes, Skomagereforbundets, Formand. Sagen mod Redaktøren føres for Tiden for Retten, medens Sagen mod Formanden, som angaar akkurat det Samme, hviler, indtil den anden er fremmet. I den Sag, som føres mod Redaktøren, er der hidtil mødt 6 Vidner, som under Eds Tilbud have erklæret Indstævntes Udjagt overfor Hr. Heegaard for rigtige, og der vil endnu blive ført flere Vidner af deres Sagfører, som ligeledes ville bekræfte, at det er Altsammen rigtigt, hvad Redaktøren har udtalt, og som af mig er refereret her i Thinget.

Wagner: Jeg for mit Vedkommende nærer ikke nogen Tvivl om, at de nævnte to Medlemmer burde udleveres, men jeg skal ikke negte, at de Tvivl, der kunde være tilbage, ere forsvundne, efter at jeg har set den ærede Ordførers Motivering. Det er ganske interessant, at den ærede Ordfører efter Referatet, saaledes som det nu foreligger i